

Republika Hrvatska
Općinski sud u Rijeci
Stalna služba u Opatiji
Opatija, M. Tita 4

Poslovni broj: P-2409/2019-51

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Rijeci, stalna služba u Opatiji po sucu Milena Ivančević u pravnoj stvari tužiteljice Sanje Smiljanić Grubišić, OIB 75569853775, Remetinečka Cesta 112d, Zagreb zastupane po punomoćniku Davoru Radić, odvjetniku iz Splita, protiv tuženika Erste&Steiermärkische bank d.d., OIB 23057039320, Jadranski Trg 3/a, 51000 Rijeka zastupanog po odvjetnicima iz OD Metelko, Knežević i partneri iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 22.travnja 2026. godine u nazočnosti pun.tužitelja Davora Radića, odvjetnika iz Splita i pun.tuženika Nikol Gašić, odvjetničke vježbenice iz OD Metelko, Knežević i partneri iz Zagreba, dana 25.svibnja 2026., temeljem odredbe članka 335 stavak 4 Zakona o parničnom postupku (ZPP),

p r e s u d i o j e

I/ Odbija se kao neosnovan glavni tužbeni zahtjev koji glasi:

"I. Utvrđuje se ništetnim ugovor o kreditu broj 2402006-1031262160/5140607-5101974436 od 07.srpnja 2004. zaključen između tuženika kao kreditora i tužiteljice kao korisnika kredita, kao i svi aneksi i dodaci predmetnom ugovoru o kreditu.

II. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe isplatiti tužitelju iznos od 331.891,40 kuna zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3% poena na navedeni iznos teče od 28.srpnja 2016. pa do konačne isplate.

III. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe naknaditi tužitelju troškove ovoga postupka zajedno sa zakonskom zateznom kamatom koja na taj iznos po stopi određenoj prema prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima

izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za 3% poena teče od dana donošenja ove presude pa do konačne isplate."

II/ Usvaja se eventulano istaknuti tužbeni zahtjev koji glasi:

I. Utvrđuje se ništetnom odredbe članka 2. i članka 7. Ugovora o kreditu broj 2402006 1031262160/51400607-5101974436 zaključenog dana 7. srpnja 2004.g. između tuženika kao kreditora i tužitelja kao korisnika kredita, u dijelu kojim je ugovoren iznos kredita u kunskoj protuvrijednosti CHF-a (švicarskog franka), iznos anuiteta, kamate te otplata kredita u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju tuženika za CHF (švicarski franak) važećem na dan dospijeca.

II. Utvrđuje se ništetnom odredba članka 8., stavak 1. i 2. Ugovora o kreditu broj 2402006 1031262160/51400607-5101974436 zaključenog dana 7. srpnja 2004.g. između tuženika kao kreditora i tužitelja kao korisnika kredita, u dijelu u kojem je određeno da je kamatna stopa promjenjiva u skladu s važećim odlukama tuženika.

III. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju iznos od 6.666,63 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom za razdoblje do 31.07.2015.g. određenoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za petpostotnih poena, za razdoblje od dana 01.08.2015.g. do 31.12.2022.g., po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023.g. do 19.12.2023.g.. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 20.12.2023.g. pa do isplate za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja kamata teče:

- na iznos od 0,48 EUR od 01.09.2004.g.
- na iznos od 9,45 EUR od 01.10.2004.g.
- na iznos od 10,41 EUR od 01.11.2004.g.
- na iznos od 12,44 EUR od 01.12.2004.g.
- na iznos od 8,57 EUR od 01.01.2005.g.
- na iznos od 4,00 EUR od 01.02.2005.g.
- na iznos od 1,73 EUR od 01.03.2005.g.
- na iznos od 7,14 EUR od 01.01.2009.g.
- na iznos od 14,09 EUR od 01.02.2009.g.
- na iznos od 16,67 EUR od 01.03.2009.g.
- na iznos od 7,54 EUR od 01.04.2009.g.
- na iznos od 10,87 EUR od 01.05.2009.g.
- na iznos od 5,48 EUR od 01.06.2009.g.
- na iznos od 1,76 EUR od 01.08.2009.g.
- na iznos od 6,34 EUR od 01.09.2009.g.
- na iznos od 1,88 EUR od 01.10.2009.g.
- na iznos od 1,44 EUR od 01.11.2009.g.

- na iznos od 6,74 EUR od 01.12.2009.g.
- na iznos od 10,99 EUR od 01.01.2010.g.
- na iznos od 16,55 EUR od 01.02.2010.g.
- na iznos od 15,21 EUR od 01.03.2010.g.
- na iznos od 24,79 EUR od 01.04.2010.g.
- na iznos od 22,70 EUR od 01.05.2010.g.
- na iznos od 24,97 EUR od 01.06.2010.g.
- na iznos od 50,42 EUR od 01.07.2010.g.
- na iznos od 44,79 EUR od 01.08.2010.g.
- na iznos od 65,50 EUR od 01.09.2010.g.
- na iznos od 55,23 EUR od 01.10.2010.g.
- na iznos od 45,48 EUR od 01.11.2010.g.
- na iznos od 71,45 EUR od 01.12.2010.g.
- na iznos od 84,69 EUR od 01.01.2011.g.
- na iznos od 74,78 EUR od 01.02.2011.g.
- na iznos od 77,83 EUR od 01.03.2011.g.
- na iznos od 69,53 EUR od 01.04.2011.g.
- na iznos od 70,46 EUR od 01.05.2011.g.
- na iznos od 94,58 EUR od 01.06.2011.g.
- na iznos od 98,84 EUR od 01.07.2011.g.
- na iznos od 128,13 EUR od 01.08.2011.g.
- na iznos od 123,99 EUR od 01.09.2011.g.
- na iznos od 100,99 EUR od 01.10.2011.g.
- na iznos od 97,82 EUR od 01.11.2011.g.
- na iznos od 96,25 EUR od 01.12.2011.g.
- na iznos od 102,04 EUR od 01.01.2012.g.
- na iznos od 108,51 EUR od 01.02.2012.g.
- na iznos od 108,67 EUR od 01.03.2012.g.
- na iznos od 104,62 EUR od 01.04.2012.g.
- na iznos od 105,95 EUR od 01.05.2012.g.
- na iznos od 108,44 EUR od 01.06.2012.g.
- na iznos od 106,07 EUR od 01.07.2012.g.
- na iznos od 106,25 EUR od 01.08.2012.g.
- na iznos od 103,97 EUR od 01.09.2012.g.
- na iznos od 99,46 EUR od 01.10.2012.g.
- na iznos od 104,65 EUR od 01.11.2012.g.
- na iznos od 106,14 EUR od 01.12.2012.g.
- na iznos od 106,25 EUR od 01.01.2013.g.
- na iznos od 98,74 EUR od 01.02.2013.g.
- na iznos od 103,57 EUR od 01.03.2013.g.
- na iznos od 104,88 EUR od 01.04.2013.g.
- na iznos od 101,98 EUR od 01.05.2013.g.
- na iznos od 93,84 EUR od 01.06.2013.g.
- na iznos od 90,63 EUR od 01.07.2013.g.
- na iznos od 94,63 EUR od 01.08.2013.g.
- na iznos od 97,39 EUR od 01.09.2013.g.
- na iznos od 104,44 EUR od 01.10.2013.g.
- na iznos od 100,56 EUR od 01.11.2013.g.
- na iznos od 102,30 EUR od 01.12.2013.g.
- na iznos od 103,72 EUR od 01.01.2014.g.

- na iznos od 94,05 EUR od 01.02.2014.g.
- na iznos od 96,56 EUR od 01.03.2014.g.
- na iznos od 95,27 EUR od 01.04.2014.g.
- na iznos od 92,77 EUR od 01.05.2014.g.
- na iznos od 91,64 EUR od 01.06.2014.g.
- na iznos od 92,13 EUR od 01.07.2014.g.
- na iznos od 95,28 EUR od 01.08.2014.g.
- na iznos od 98,50 EUR od 01.09.2014.g.
- na iznos od 98,22 EUR od 01.10.2014.g.
- na iznos od 99,84 EUR od 01.11.2014.g.
- na iznos od 102,16 EUR od 01.12.2014.g.
- na iznos od 101,21 EUR od 01.01.2015.g.
- na iznos od 163,70 EUR od 01.02.2015.g.
- na iznos od 154,33 EUR od 01.03.2015.g.
- na iznos od 160,58 EUR od 01.04.2015.g.
- na iznos od 154,52 EUR od 01.05.2015.g.
- na iznos od 162,41 EUR od 01.06.2015.g.
- na iznos od 159,70 EUR od 01.07.2015.g.
- na iznos od 152,74 EUR od 01.08.2015.g.
- na iznos od 140,32 EUR od 01.09.2015.g., pa sve do konačne isplate

IV. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju iznos od 408,70 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom za razdoblje do 31.07.2015.g. određenoj prema eskontnoj stopi Hrvatske narodne banke koja je vrijedila zadnjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu uvećanoj za petpostotnih poena, za razdoblje od dana 01.08.2015.g. do 31.12.2022.g., po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023.g. do 19.12.2023.g.. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 20.12.2023.g. pa do isplate za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja kamata teče:

- na iznos od 0,01 EUR od 01.09.2004.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.10.2004.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.12.2004.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.01.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.02.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.03.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.06.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.07.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.08.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.09.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.10.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.11.2005.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.12.2005.g.

- na iznos od 0,01 EUR od 01.03.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.04.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.05.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.06.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.07.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.08.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.09.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.10.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.11.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.12.2006.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.01.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.02.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.03.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.05.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.07.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.08.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.09.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.10.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.11.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.12.2007.g.
- na iznos od 0,01 EUR od 01.01.2008.g.
- na iznos od 2,68 EUR od 01.02.2008.g.
- na iznos od 2,68 EUR od 01.03.2008.g.
- na iznos od 2,68 EUR od 01.04.2008.g.
- na iznos od 2,68 EUR od 01.05.2008.g.
- na iznos od 2,68 EUR od 01.06.2008.g.
- na iznos od 2,67 EUR od 01.07.2008.g.
- na iznos od 2,67 EUR od 01.08.2008.g.
- na iznos od 2,67 EUR od 01.09.2008.g.
- na iznos od 2,67 EUR od 01.10.2008.g.
- na iznos od 2,67 EUR od 01.11.2008.g.
- na iznos od 2,67 EUR od 01.12.2008.g.
- na iznos od 2,67 EUR od 01.01.2009.g.
- na iznos od 2,66 EUR od 01.02.2009.g.
- na iznos od 2,66 EUR od 01.03.2009.g.
- na iznos od 2,66 EUR od 01.04.2009.g.
- na iznos od 17,80 EUR od 01.05.2009.g.
- na iznos od 17,79 EUR od 01.06.2009.g.
- na iznos od 17,78 EUR od 01.07.2009.g.
- na iznos od 17,76 EUR od 01.08.2009.g.
- na iznos od 17,75 EUR od 01.09.2009.g.
- na iznos od 17,74 EUR od 01.10.2009.g.
- na iznos od 17,73 EUR od 01.11.2009.g.
- na iznos od 17,71 EUR od 01.12.2009.g.
- na iznos od 17,70 EUR od 01.01.2010.g.
- na iznos od 17,69 EUR od 01.02.2010.g.
- na iznos od 17,67 EUR od 01.03.2010.g.
- na iznos od 17,66 EUR od 01.04.2010.g.
- na iznos od 17,64 EUR od 01.05.2010.g.
- na iznos od 17,63 EUR od 01.06.2010.g.

- na iznos od 17,61 EUR od 01.07.2010.g.
- na iznos od 17,59 EUR od 01.08.2010.g.
- na iznos od 17,57 EUR od 01.09.2010.g.
- na iznos od 17,56 EUR od 01.10.2010.g.
- na iznos od 7,15 EUR od 01.11.2010.g.
- na iznos od 7,15 EUR od 01.12.2010.g.
- na iznos od 7,14 EUR od 01.01.2011.g.
- na iznos od 7,13 EUR od 01.02.2011.g.
- na iznos od 7,12 EUR od 01.03.2011.g.
- na iznos od 7,12 EUR od 01.04.2011.g.
- na iznos od 7,10 EUR od 01.05.2011.g., pa sve do isplate.

V. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju iznos od 1.052,72 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom određenoj za razdoblje do 31.12.2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023.g. do 19.12.2023.g.. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 20.12.2023.g. pa do isplate za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja kamata teče od 16.02.2016.g. pa do konačne isplate.

VI. Dužan je tuženik u roku od 15 dana i pod prijetnjom ovrhe, isplatiti tužitelju iznos od 3.969,49 EUR zajedno sa zakonskom zateznom kamatom određenoj za razdoblje do 31.12.2022.g. po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, za razdoblje od 01.01.2023.g. do 19.12.2023.g.. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 20.12.2023.g. pa do isplate za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, a koja kamata teče od 30.09.2015.g. pa do konačne isplate."

III/ Utvrđuje se da ne postoji potraživanje tuženika istaknutog procesnim prigovorom radi prebijanja s osnove valutne klauzule u iznosu od 596,38 EUR sa zakonskom zateznom kamatom i s osnova tražbine tuženika radi promjene potplaćenog iznosa kamatne stope od 538,30 EUR-a sa zakonskom zateznom kamatom, te da sud konstitutivnom odlukom izvrši prijeboj tražbine tuženika s tražbinom tužiteljice.

IV/ Svaka parnična stranka snosi svoj trošak.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi navodi, da je 07.srpnja 2004. zaključila Ugovor o kreditu s tuženikom u iznosu od 91.061,99 CHF u kunsnoj protuvrijednosti, vraćano na 300 mjesečnih anuiteta, da je izvršena konverzija u predmetnom kreditu i da je na dan 30.rujna 2015. Utvrđena da je otplaćena glavnica od 44.079,35 EUR-a, te je prilikom konverzije tužiteljica bila u obvezi još dodatno isplatiti 1.648,47 EUR-a. Tužiteljica u tužbi navodi da je tuženik nije izvijestio o riziku takvog kredita, da je ugovorena promjenjiva kamatna stopa odlukom banke, da su takve odredbe utvrđene ništetnim u odlukama u kolektivnom sporu, te ističe glavni tužbeni zahtjev da bi bio ništetan Ugovor o kreditu kao i Anexi, te za slučaj da sud ne udovolji glavnom tužbenom zahtjevu, tada postavlja i eventualno istaknuti tužbeni zahtjev na utvrđenje ništetnosti odredbe o promjenjivoj kamatnoj stopi odlukom banke i kliznom tečaju CHF te potražuje i preplaćene iznose.
2. Tuženik u odgovoru u cijelosti osporava činjenice u tužbi i tužbenom zahtjevu, ističe prigovor zastare tražbine, navodi da je oštećena tužiteljica provedenom konverzijom i da stoga niti nema pravni interes za vođenje ove parnice.
3. U podnesku od 12.listopada 2020. ističe procesni prigovor prijeboja tuženik radi potplate kamate i tečaja.
4. U dokaznom postupku izvršen je uvid u Ugovor o kreditu zaključen između stranaka (list 1-8 spisa), uvidom u isti Ugovor sud utvrđuje da je zaključen radi kupovine nekretnine, izvršen je uvid u pregled prometa po partiji kredita (list 16-35 spisa), uvid u otplatni plan nakon izvršene konverzije (list 40-43 spisa), uvid u Anex broj 1 Ugovora o kreditu (list 58 i 59 spisa), saslušana je tužiteljica kao stranka (list 343 spisa), provedeno je vještačenje po stalnom sudskom vještaku za financije dipl.oec. Darinki Cimera iz Rijeke sa zadaćom kao na listu 354 i 355 spisa, izvršen je uvid u nalaz i mišljenje vještaka (list 359-364 spisa) sastavni dio je i tabelarni prikaz stanja predmetnog kredita za utuženi period, sačinjena je dopuna nalaza i mišljenja vještaka sve prema prigovoru stranaka 30.prosinca 2025. (list 409 i 410 spisa), tužitelj je sukladno vještačkom nalazu i dopuni 18.siječnja 2026. precizirao tužbeni zahtjev (list 411-417 spisa), tuženik je podneskom od 20.siječnja 2026. prigovorio matematičkom izračuna u odnosu na izračun razlike glavnice, na koji prigovor se vještak očitovala podneskom od 23.veljače 2026.
5. Iz iskaza tužiteljice u bitnome proizlazi da je kredit podigla za kupnju nekretnine za stanovanje, tuženik je ponudio kredit vezano za valutu CHF, niti u banci niti kod javnog bilježnika nitko nije objašnjavao rizike predmetnog kredita, osim što su izračunali koliko bi iznosila rata kredita tijekom otplate, to je bilo cca 2.700,00 kuna, međutim rata kredita je počela znatno rasti pa je narasla i na 3.800,00 kuna, nitko joj o tome nije govorio da bi se to moglo desiti, konverziju je mogla napraviti s tim da je bila u obvezi doplatiti 1.630,00 EUR-a, to je bio uvjet da bi mogla pristupiti konverziji.

6. Uvidom u nalaz i mišljenje sudskog vještaka za financije Darinke Cimera, sud utvrđuje da stvarna razlika u kamati iznosi 129,73 EUR-a, pozitivna razlika s osnova preplate kamate iznosi 408,58 EUR-a kako je to vidljivo iz tablice 1 koja je sastavni dio nalaza i mišljenja, preplata zbog tečajne razlike iznosi 6.070,27 EUR-a, negativna razlika s osnove promjene tečaja iznosi 596,38 EUR-a. Uvidom u dopunsko očitovanje vještaka vještak navodi da prema čl. 5. t. 2. Anexa ugovora o kreditu iznos nedospjele glavnice nakon provedene konverzije iznosi 44.079,35 EUR-a prema srednjem tečaju kreditora na dan 30.rujna 2015. (7,632078), iznos nedospjele glavnice CHF prema stvarnom otplatnom planu na dan 30.rujna 2015. iznosi 40.045,64 EUR-a, dakle utvrđena razlika između nedospjele glavnice nakon provođenja konverzije i dospjele glavnice prema početnim uvjetima iz kredita iznosi 4.033,71 EUR. Uvidom u drugu dopunu nalaza i mišljenja vještaka vještak navodi da je za potrebe predmetnog vještačenja bilo nužno izraditi i simulirani otplatni plan, prema čl. 5. t. 2. Anexa ugovora o kreditu iznos nedospjele glavnice nakon provedene konverzije iznosi 44.079,35 EUR-a, iznos nedospjele glavnice u CHF prema početnom otplatnom planu uz primjenu ugovorene kamatne stope 5,49 % iznosi 40.708,24 EUR-a prema srednjem tečaju kreditora na dan 30.rujna 2015., iznos nedospjele glavnice u CHF prema početnom simuliranom otplatnom planu iznosi 40.109,86 EUR-a po srednjem tečaju kreditora na dan 30.rujna 2015., vještak navodi da razlika između nedospjele glavnice nakon provođenja konverzije te nedospjele glavnice prema početnom otplatnom planu iznosi 3.371,11 EUR-a, dok razlika između nedospjele glavnice nakon provođenja konverzije i nedospjele glavnice prema početnom simuliranom otplatnom planu iznosi 3.969,49 EUR-a.

7. Ocjenom provedenih dokaza, svakog posebno i svih zajedno, sud utvrđuje da tužiteljica nije dokazala osnovanost činjenica u tužbi i glavnom tužbenom zahtjevu. Tužiteljica u glavnom tužbenom zahtjevu traži ,da sud utvrdi da bi bio ništetan Ugovor o kreditu zaključen s tuženikom 07.srpnja 2004., te da bi tuženik bio u obvezi isplatiti tužiteljici utuženi iznos od 331.891,40 kuna, koji iznos tužiteljica kasnije tijekom postupka nije precizirala i uredila prema zakonu o uvođenju EUR-a kao službene valute. Tužiteljica traži da sud utvrdi da su ništetni svi Anexi i dodaci predmetnom Ugovoru kako je to navedeno u prvobitno postavljenom glavnom tužbenom zahtjevu. Sud nije utvrdio da bi predmetni Ugovor bio ništetan, pa da bi kao posljedica ništetnosti tuženik trebao vratiti cjelokupnu uplatu od 28.7.2016 pa do konačne isplate sa zakonskom zateznom kamatom. Presudom Visokog trgovačkog suda RH posl.br.PŽ-7129/13 od 13.lipnja 2014. i presudom Vrhovnog suda RH posl.br. Revt-249/14 od 09.travnja 2015.utvrđeno je, da je tužena povrijedila kolektivne interese i prava potrošača koristeći u Ugovorima o potrošačkom kreditiranju nepoštene odredbe o ugovornoj redovnoj kamati koja je tijekom postojanja obveze mijenjala se u skladu s jednostranom odlukom tužene i da su nepoštene odredbe o kojima se nije pojedinačno pregovaralo a kao takve i ništetne od samog početka zaključenja Ugovora i da takve odredbe predstavljaju postupanje protivno odredbama Zakona o zaštiti potrošača pa jednako tako utvrđeno je odlukom VTS RH PŽ-6632/17 od 14.lipnja 2018., da su ništetne odredbe Ugovora u odnosu na valutnu klauzulu, jer da potrošačima nije bilo jasno, osim gramatički, kako i na koji način i pod kojim uvjetima može doći do promjene tečaja valute CHF. Sud dalje utvrđuje, da prema odredbi čl.324 st. 1 Zakona o obveznim odnosima, ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost cijelog ugovora, ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila uvjet ugovora niti odlučujuća pobuda zbog koje je ugovor sklopljen. Iz naprijed citiranih presuda VTS RH u kolektivnom sporu, proizlazi, da osnovni ugovor

o kreditu može opstati i bez utvrđenja djelomične ništetnosti u odnosu na predmet i cijenu, iako je ništetna odlučujuća odredba, jer je ništetnost ustanovljena upravo da bi i ugovor bio oslobođen te odredbe i vrijedio bez nje. Predmetni ugovor je ostao na snazi i naprijed citirane presude donesene u kolektivnom sporu obvezuju ostale sudove u pojedinačnim sporovima radi individualne zaštite prava potrošača, jer je sud odluke donesene u kolektivnom sporu dužan uzeti u obzir. U naprijed citiranim presudama VTS RH utvrđeno je da je između ostalog i tuženik u razdoblju od 10.rujna 2003. do 31.prosinca 2008. povrijedio kolektivne interese i prava potrošača – korisnika kredita, zaključujući ugovore o kreditima, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe a da korisnici kredita kao potrošači, nisu pojedinačno pregovarali u ugovornom odnosu što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Osim toga iz zaključenog Anexa ugovora kojim je izvršena konverzija, sud utvrđuje da je zapravo prava volja tužiteljice bila održavanje na snazi osnovnog ugovora, tužiteljica tijekom postupka nije dokazala da je tražila raskid osnovnog ugovora, a pod pretpostavkom da je sklapanje ugovora bilo zabranjenoj jednoj ugovornoj strani, ugovor je valjan, ako u zakonu nije što drugo predviđeno za određeni slučaj, a strana, koja je povrijedila zakonsku zabranu snosit će zakonske posljedice (čl. 322 st. 2 ZOO-a). Prema pozitivnim propisima, koji su postojali u vrijeme zaključenja spornog Ugovora i Anexa broj 1 Ugovora o kreditu, sud utvrđuje da nije bilo zabrane zaključenja takvog ugovora, niti je u tome periodu tužiteljica dokazala, da bi tražila intervenciju suda da se utvrdi ništetnim pojedina odredba ugovora, sve dok nije donesen Zakon o izmjenama i dopunama zakona o potrošačkom kreditiranju ZID ZPK (NN 143/13) i tada je čl. 4 cit. ZID ZPK izravno intervenirano u obvezne odnose zasnovane na već postojećim ugovorima o stambenim kreditima s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom, propisivanjem najviše kamatne stope, tako da maksimalno dopuštena kamatna stopa na stambene kredite s ugovorenom promjenjivom kamatnom stopom u CHF i HRK s valutnom klauzulom u CHF, ne smije biti viša od prosječne ponderirane kamatne stope na stanja takvih kredita odobrenih u RH, određene za svaku od valuta uvećane za 1/3 (čl 11.b ZIP ZPK) dakle osnovni ugovor o kreditu i dalje je bio na snazi s mogućnošću pregovaranja radi uspostave zakonitog mehanizma promjene kamatne stope, jer, nikada nije bila dovedena u pitanje prava volja stranaka za zaključenje predmetnog ugovora uz primjenu promjenjive kamatne stope, odnosno, propisana je obveza vjerovnika prema kojoj je dužan, ako su ugovorene promjenjive kamatne stope, definirati parametre koji prate donošenje odluke o korekciji promjenjive kamatne stope koji su jasni i poznati potrošačima, što znači, da je zakon naložio banci definirati parametre o korekciji promjenjive kamatne stope, tako da je dužna izabrati jedan od ponuđenih parametara promjenjivosti (EURIBOR, LIBOR, indeks potrošačkih cijena i sl.) čija promjena ne ovisi o volji jedne ugovorne strane, što znači da su u ovom slučaju i banka i korisnik kredita mogli u ovim i sličnim slučajevima nadomjestiti ništetnu odredbu o promjenjivoj kamatnoj stopi u okviru odredbi čl. 5 ZID ZPK, s time da se nadomještена ništetna odredba i primjenjuje na već postojeći ugovorni odnos za ubuduće dok traje taj ugovorni odnos, a što je i Ustavni sud ocijenio, da ovakvo interveniranje nije protivno Ustavu RH (odluka Us RH posl.br.U-I-2780/2015 od 04.svibnja 2016.) a o čemu je odlučivao i sud Europske unije u sličnim slučajevima, navodeći da takva intervencija zakonodavca nije protivna čl. 23 i čl. 30 st. 1 Direktive 2008/48 EZ Europskog parlamenta i vijeća od 23.travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive vijeća 87/102 EEZ (odluka broj C-511/15). Sud nije utvrdio, da bi predmetni ugovor bio ništetan niti kroz primjenu čl. 329 st. 1 ZOO-a,

koja odredba normira, te je ništetan ugovor kojim netko koristeći se stanjem nužde ili teškim materijalnim stanjem drugog, njegovim nedovoljnim iskustvo, lakomislenošću ili zavisnošću ugovori za sebe ili za nekog trećeg korist koja je u očitom nerazmjeru s onim što je on drugom dao ili učinio, ili se obvezao dati ili učiniti. Tužiteljica je iskazala da je predmetni kredit podigla kod tuženika radi rješavanja stambenog pitanja, smatrala je da može podnijeti ratu kredita, koja je bila prvobitno izračunata i navedena u otplatnom planu, pristala je na uvjete koje je nudila banka, ali je kasnije došlo do promjene kamatne stope i promjene tečaja, kada je rata počela znatno rasti našla se u prilično neugodnoj situaciji, dakle tužiteljica je svjesno i voljno zaključila i predmetni Ugovor o kreditu i Anex ugovora o konverziji, stoga po stavu suda tužiteljica nije dokazala da bi bio ništetan Ugovor o kreditu u cijelosti niti je dokazala da bi kao posljedicu ostvarila pravo na povrat svih uplaćenih sredstava, pa je sud odbio glavni tužbeni zahtjev kao neosnovan i odlučivao o eventualno istaknutom tužbenom zahtjevu, koji je tužiteljica precizirala podneskom od 10. ožujka 2026. nakon provedenog financijskog vještačenja. Osim preplate, radi promjene kamate i tečaja, razlike u glavnici, tužiteljica potražuje i iznos, koji je uplatila, kao manjak u glavnici, da bi uopće mogla izvršiti konverziju, kako navodi, da je to bio uvjet da može konvertirati kredit. Tužiteljica je tužbeni zahtjev uskladila s nalazom i mišljenjem vještaka, a o čemu se izjasnila i recentna sudska praksa, kao i Zaključak sa sjednice građanskog odjela VSRH, od 26. studenog 2021., posl. br. Su-IV-262/21, da je dopuštena preinaka tužbe nakon provedenog financijskog vještačenja, pa stoga po stavu suda neosnovano navodi tuženik da jse protivi preinaci tužbe, osim toga, tužiteljica je smanjila tužbeni zahtjev a nije povećala, pa se ne bi radilo o preinaci tužbe u istom podnesku od 10.3.2026.

8. Sud je stava, da ne bi bio osnovan prigovor tuženika da u ovom ugovornom odnosu tužiteljica nije dokazala status potrošača. Prema odredbi čl. 5 st. 1 t. 15 Zakona o zaštiti potrošača (ZZP-a,) potrošač je svaka fizička osoba koja sklapa pravni posao ili djeluje na tržištu izvan svoje trgovačke, poslovne, obrtničke ili profesionalne djelatnosti, a uvidom u Ugovor o kreditu, koji su zaključile parnične stranke, sud utvrđuje, da je kredit stambeni, što proizlazi i iz iskaza tužiteljice kao stranke, tužiteljica je vjerno iskazivala pred sudom iz kojeg razloga se odlučila za podizanje predmetnog kredita kod tuženika, sud vjeruje iskazu tužiteljice, jer je potkrijepljen i materijalnom dokumentacijom u spisu, pa prigovor tuženika sud cijeni paušalnim i ničim dokazanim. Po utvrđenju suda, cijeneći provedene dokaze, materijalnu dokumentaciju na listu 9-36 spisa, tuženik je sačinio Ugovor kao trgovac u smislu odredbe čl. 3 st. 1 t. 8 Zakona o zaštiti potrošača (ZZP) i isti je zaključio sa tužiteljicom kao potrošačem u smislu čl. 3 st. 1 t. 4 ZZP-a, dakle, radi se o unaprijed formuliranom ugovoru u kojem nisu naznačeni egzaktni parametri za izračun kamate i mjesečne rate, jer, iz ugovora nije vidljivo, da bi bila utvrđena metoda po kojoj se određuju parametri za izračun visine kamate, pa je stoga tuženik na takav način tužiteljici nametnuo ugovorne odredbe, unaprijed formulirane, što je dovelo u neravnotežan položaj tužiteljicu u ugovornom odnosu i što stvara znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana, te je tako bez pravnog osnova, tuženik stekao veći iznos radi preplaćene kamate zbog povećanja kamatne stope, nego što je to bilo prvobitno ugovoreno, o čemu se nije pojedinačno pregovaralo. Iz odluke Visokog trgovačkog suda RH, posl. br. PŽ-7129/13-4 od 13. lipnja 2014. radi zaštite kolektivnih interesa i prava potrošača u postupku, koji je pred Trgovačkim sudom u Zagrebu, posl. br. P-1401/2012 pokrenula udruga potrošač, protiv 8 hrvatskih banaka, među kojima je i tuženik, pravomoćno je utvrđeno, da su odredbe

o promjenjivosti stope redovnih kamata potrošačkih ugovora o kreditu sklopljenih u razdoblju od 1. rujna 2003. do 31. prosinca 2008. nepoštene, pa prema tome i ništetne a prema odredbi čl. 49 st. 1 ZZP-a (NN 41/14, 110/05), ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra se nepoštenom, ako suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača. Kroz primjenu odredbe čl. 322 st. 1 Zakona o obveznim odnosima (ZOO), ugovor koji je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima ili moralu društva ništetan je, osim ako cilj povrijeđenog pravila ne upućuje na neku drugu pravnu posljedicu ili ako zakon u određenom slučaju ne propisuje što drugo, dok odredba čl. 324 st. 1 ZOO-a, normira, da ništetnost neke odredbe ugovora ne povlači ništetnost cijelog ugovora ako on može opstati bez ništetne odredbe i ako ona nije bila ni uvjet ugovora ni odlučujuća ponuda zbog koje je ugovor sklopljen. Prema stavu ovog suda, predmetni ugovor o kreditu može opstati bez ugovornih odredbi za koje tužiteljica traži da se utvrde ništetnim, osim toga, predmetni ugovor je izvršen u cijelosti.

9. Tužiteljica se u ovoj parnici poziva na odredbu čl. 502.c ZPP-a, što je po stavu ovog suda osnovano, jer odredba čl. 502.c ZPP-a normira, da fizičke i pravne osobe mogu se u posebnim parnicama za naknadu štete pozvati na pravno utvrđenje iz presude kojom će biti prihvaćeni zahtjevi iz tužbe iz čl. 502.a st. 1 ZPP-a, za zaštitu kolektivnih interesa i prava, da su određenim postupanjem povrijeđeni ili ugroženi zakonom zaštićeni kolektivni interesi i prava osoba, koje je tužitelj ovlašten štiti, u takvom slučaju sud će biti vezan za ta utvrđenja u parnici u kojoj će se ta osoba na njih pozvati, a pokretanje i vođenje postupka kolektivne zaštite ne sprječava osobu kojoj je postupanjem trgovca prouzročena šteta, da pokrene pred nadležnim sudom postupak za naplatu protiv osobe koja joj je nedopuštenim postupanjem prouzročila štetu, ili postupak za poništenje i utvrđenje ništetnosti ugovora, koji je sklopljen pod utjecajem nedopuštenog postupanja ili bilo koji drugi postupak kojim će zahtijevati ostvarenje prava koja joj pripadaju na temelju pravila o zaštiti potrošača. Osim toga i odredba čl. 118 ZZP-a, normira, da odluka suda donesena u postupku za zaštitu kolektivnih interesa potrošača iz čl. 106 st. 1 ZZP-a u smislu postojanja povrede propisa iz čl. 106 st. 1 ZZP-a, obvezuje ostale sudove u postupku koji potrošač osobno pokrene radi naknade štete, koja mu je uzrokovana postupanjem tuženika. Sud je stava, da je neosnovan prigovor tuženika, da se presude u kolektivnom sporu na koje se poziva tužiteljica ne bi primjenjivale na konkretan slučaj a to je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, posl. br. P-1401/2012 od 4. srpnja 2013, VTS RH posl. br. PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014. i VS RH posl. br. Rev-249/14 od 9. travnja 2015., kojima je pravomoćno utvrđeno, da je kamatne stope tuženik mijenjao bez ugovornih parametara, jednostranom odlukom banke, o kojoj promjeni se nije pojedinačno pregovaralo, čime je došlo do povrede kolektivnih interesa i prava potrošača, korisnika kredita, a što je imalo za posljedicu nepoštenost, odnosno ništetnost takve ugovorne odredbe. Tužiteljica potražuje preplaćeni iznos i s osnova tečajne razlike, a prema pravnom stajalištu VS RH u odluci Rev-2221/2018 od 3. rujna 2019., banke su povrijedile kolektivne interese i prava potrošača, korisnika kredita, koristeći u istima ništetne i nepoštene ugovorne odredbe u ugovorima o potrošačkom kreditiranju – ugovorima o kreditima, na način, da je ugovorena valuta uz koju je vezana glavnica CHF, a da prije zaključenja ili u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora nisu kao trgovci potrošače u cijelosti informirali o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na potpunoj obavijesti tijekom pregovora i u svezi zaključenja ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima

i obvezama ugovornih strana, pa su time banke postupale suprotno odredbama tada važećeg ZZP, kao i odredbama Zakona o obveznim odnosima, a prema odredbi čl. 83 ZZP-a, trgovac je u obvezi potrošaču dostaviti obavijest o financijskoj usluzi koja je predmet ugovora, opis osnovnih obilježja financijske usluge, ukupnu cijenu koju je potrošač dužan platiti za tu uslugu, naznaku da financijska usluga uključuje financijske instrumente povezane sa posebnim rizikom koji proizlazi iz specifičnosti tog instrumenta, te, ako je potrebno naznaku da cijena ili rezultati financijske usluge ovise o promjenama na financijskom tržištu na koje trgovac nema utjecaja, naznaku da dosadašnja cijena i rezultati financijske usluge nisu pokazatelj buduće cijene i budućih rezultata te financijske usluge. Međutim, sve navedeno tuženik nije dokazao da je dostavio tužiteljici, niti je predložio provođenje dokaza na te okolnosti, stoga je sud stava, da je tužiteljica i u ovome dijelu dokazala osnovanost potraživanja. Po stavu suda, predmetni ugovor bio je opterećen sa dva bitna promjenjiva elementa, a to je valutna klauzula i promjenjiva kamatna stopa. Kroz primjenu odredbe čl. 22 st. 1 ZOO-a (NN 35/05), valutna klauzula je zaštita stvarne vrijednosti vjerovnikove novčane tražbine, odnosno, održavanje one vrijednosti kakva je postojala u trenutku zasnivanja ugovornog odnosa, kao i osiguranje ravnopravnosti stranaka i jednake vrijednosti ugovornih činidbi i održavanja ugovorne ravnoteže, a nikako narušavanje načela ekvivalentnosti činidbi, niti na štetu vjerovnika, niti na štetu dužnika, jer je cilj valutne klauzule zaštitni, a ne profitni, odnosno valutna klauzula ne može postati sredstvo remećenja ugovorne ravnoteže i remećenja ravnopravnosti stranaka. Prema odredbi čl. 52 ZZP-a, nije dopušteno ocjenjivati jesu li ugovorne odredbe o predmetu ugovora i primjerenosti cijene poštene, ako su te odredbe jasne, lako razumljive i uočljive, a što se "a contrario" zaključuje, da su nepoštene odredbe ugovora koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive, a odredba čl. 55 st. 1 ZZP-a, normira, da je nepoštena ugovorna odredba ništetna. Uvidom u predmetni Ugovor o kreditu, sud utvrđuje, da se kamatna stopa mijenja prema odluci banke, stoga po stavu suda, ovako stipulirana ugovorna odredba nije razumljiva, osim, što je jedino razumljivo, da visina kamatne stope ovisi isključio o odluci banke, u predmetnom ugovoru nisu vidljivi kriteriji prema kojima će se mijenjati visina kamatne stope.

10. Nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka za financije, kao i njegove dopune prihvatio je tužitelj, dok je tuženik paušalno osporio matematički izračun stanja duga, prihvaća ih i ovaj sud, drži da je sačinjen po pravilima struke, najboljem znanju i umijeću.

11. Sud je tužiteljici dosudio i trošak razlike u glavnici, jer tužiteljica navodi da je za izradu konverzije bila u obvezi naknaditi još određeni novčani iznos, a prema nalazu i mišljenju vještaka navedeno je da kada bi se uzela u obzir djelomična ništetnost osnovnog ugovora o kreditu o kamatnoj stopi i valutnoj klauzuli, preostala neotplaćena glavnica konvertiranog kredita bila bi manja za iznos od 3.969,49 EUR-a, to sve iz razloga po stavu suda jer tužitelj ima pravo zahtijevati da se uspostavi stanje kao da ništetnih dijelova ugovornih odredbi nije bilo. U ovom konkretnom slučaju vještačenjem je jasno utvrđeno, da bi u slučaju da se konverzija provodila na način da su prilikom iste uzeta u obzir djelomična ništetnost pojedinih odredbi osnovnog ugovora o kreditu, glavnica neotplaćenog konvertiranog EUR kredita bila manja za navedeni iznos. S obzirom, da je sukladno čl. 323 st. 1 ZOO-a, osnovna posljedica ništetnosti uspostava stanja kao da ništetnih odredbi nije bilo, to tužiteljica osnovano zahtijeva i isplatu navedenog iznosa, jer da su se uzele u obzir ništetne

odredbe odnosnog ugovora o kreditu o valutnoj klauzuli i promjenljivoj kamatnoj stopi, glavnica konvertiranog EUR kredita bi bila manja za navedeni iznos.

12.Sud je tužiteljici na tako dosuđeni iznos dosudio i zakonsku zateznu kamatu od dospijea svakog uplaćenog anuiteta do isplate, jer prema odredbi čl. 29 st.1 Zakona o obveznim odnosima, dužnik koji zakasni sa ispunjenjem novčane obveze duuguje pored glavnice i zatezne kamate, visina kamatne stope regulirana je odredbom čl. 29 st. 2 i 8 ZOO-a, a prema odredbi čl. 1115 ZOO-a, kada se vraća ono što je stečeno bez osnova, moraju se vratiti plodovi i platiti zatezna kamata, ako je stjecatelj nepošten od dana stjecanja, inače od dana podnošenja zahtjeva.

13.Neosnovan je prigovor zastare koji ističe tuženik za ukupno potraživanje tužiteljice, jer prema objedinjenom pravnom shvaćanju na sjednici građanskog odjela Vrhovnog suda RH od 1. ožujka 2022., zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva, prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju nišetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz čl. 323 st. 1 ZOO/05 (čl. 104 st. 1 ZOO/91), kao posljedice utvrđenja nišetnosti ugovora, počinju teći od dana pravomoćnosti sudske odluke, kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena nišetnost ugovora. Prema odredbi čl. 225 ZOO-a, tražbine zastarijevaju za 5 godina, ako zakonom nije određen kakav drugi rok zastare. Prema pravnom shvaćanju VSRH u odluci Rev-2245/2017 pokretanjem parničnih postupaka za zaštitu kolektivnih interesa i prava potrošača, dovodi se do prekida zastare sukladno čl.241ZOO-a i zastarni rok kod individualnih restitucijskih zahtjeva počinje ponovo teći u trenutku kada ta odluka postane pravomoćna. Presudom VTS-a,PŽ-6632/2017 od 14.6.2018 potvrđena je presuda Trgovačkog suda u Zagrebu P-1401/12 od 4.7.2013,u djelu povrede kolektivnih interesa i prava potrošača za ugovorenu valutu,uz koju je vezana glavnica švicarski franak(valutna klauzula),stoga za ovo potraživanje ne bi bio osnovan prigovor zastare, jer je tužba podnesena 8.05.2019.,dakle u okviru zastarnog roka od 5 godina. Presudom VTS-a, PŽ-7129/13 od 13. lipnja 2014.,potvrđena je presuda P-1401/12 u t.2 izreke,glede potraživanja s osnova preplaćene kamate, a kako je tužba podnesena 13.6.2019., dakle unutar zastarnog roka od pet godina, stoga je neosnovan prigovor zastare za navedena potraživanja.

14.Sud je stava da tuženik nije dokazao prijebojno potraživanje koje osporava tužiteljica, jer prema stavu Vrhovnog suda RH od 18.prosinca 2023. u odluci Rev-549/23 prigovor radi prebijanja u postupnopravnom smislu ne postoji, ako ga tuženik na nesumnjiv način ne istakne te ako određeno ne navede koju tražbinu stavlja u prijeboj, u tom smislu ako u odnosu na potraživanje tuženika nije na određen način istaknut procesni prigovor radi prebijanja, odnosno ako nije podnesena protutužba, tada nema ni postupovnih pretpostavki za bilo kakvo odlučivanje o osnovanosti ili neosnovanosti potraživanja tuženika na ime restitucije u vezi s negativnim tečajnim razlikama temeljem nepoštenih i nišetnih odredbi ugovora o kreditu u CHF. Kroz primjenu recentne sudske prakse, sud utvrđuje da ne bi bilo osnovano potraživanje tuženika istaknuto procesnim prigovorom radi prebijanja, jer nije postavljen protutužbeni zahtjev, pa je stoga sud utvrdio isti neosnovanim, odnosno da tuženik nije dokazao predmetno potraživanje pa je presuđeno kao pod III/ izreke presude

15.Na temelju svega naprijed iznesenog sud je presudio kao u izreci.

16.Odluka o trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 4 ZPP-a, po stavu suda parnične stranke u parnice su uspjele u približno jednakim dijelovima, stoga je sud odlučio da svaka stranka snosi svoj parnični trošak.

U Opatiji, 25.svibnja 2026.

S U D A C:

Milena Ivančević

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 (petnaest) dana od dana održavanja ročišta za objavu presude za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu za objavu, odnosno od dana primitka ovjerenog prijepisa presude za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu za objavu.

Žalba se podnosi pismeno u tri primjerka putem ovog suda, a o žalbi odlučuje nadležni Županijski sud.

DNA:

- pun. tužitelja
- pun. tuženika

Broj zapisa: **9-30888-85f55**

Kontrolni broj: **0fb35-b5d9d-4eb00**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Milena Ivančević, O=OPĆINSKI SUD U RIJECI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Rijeci** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.